

Zoë van Mourik: “We hebben Walter gered van de snelweg in Los Angeles”

- [Nieuws Hoefslag](#)
- [Top nieuws](#)

jul 18, 2020

0 6841

Toen de echtgenoot van **Zoë van Mourik** voor zijn werk bij de luchtmacht uitgezonden werd naar Amerika, pakte Zoë de kans om mee te gaan met beide handen aan. Eenmaal in Californië begon ze met werken op een zogenoemde rescue, een plek waar voornamelijk probleempaarden worden opgevangen en getraind.

“Ik had al plannen om naar het buitenland te verhuizen. Zelf dacht ik aan Duitsland, maar tegen deze kans wilden we absoluut geen nee zeggen”, begint ze haar verhaal. “Mijn eigen paard en shetlander heb ik achter moeten laten in Nederland. Helaas is het paard al kort na mijn vertrek overleden”.

Angstige paarden

Vlak na de verhuizing begon ze met vrijwilligerswerk op een paardenrescue. “In ruil voor het werk wat ik daar deed kreeg ik les van een parelli-instructeur. Uiteindelijk klikte het toch niet zo goed met de mensen daar dus begon ik met het lesgeven op een andere stal. Niet alleen dressuurles, maar ook lessen over het gedrag van paarden. Zoals het benaderen van angstige paarden of herkennen wanneer ze iets moeilijk of niet leuk vinden”.

Rescue

Ze vervolgt: “Op dit moment werk ik op een rescue in de buurt waar ik paarden train. Hier worden vaak paarden opgevangen die slachtoffer zijn geworden van Horse Tripping. Ondanks dat het illegaal is, wordt dat nog heel veel gedaan hier. De paarden, voornamelijk Arabische paarden, worden in een kleine ruimte gezet. Op het moment dat de deur opengaat worden ze opgejaagd en het idee is dan dat iemand een lasso om hun benen gooit en ze dan onderuit trekt. Negen van de tien keer overleven ze dat niet, de paarden die het op wonderbaarlijke wijze wel overleven komen dan naar onze rescue. In de meeste gevallen laten we ze dan twee á drie jaar staan en proberen we ze dan weer heel langzaam aan mensen te laten wennen. In andere gevallen laten we ze gelijk inslapen, omdat ze gewoon te bang zijn om nog een normaal leven te lijden”.

Van Mourik legt uit dat ze ook wilde paarden en paarden met trauma's binnen krijgen om te trainen. “Vaak ga ik met zulke paarden aan de slag. Ik werk met ze en train ze net zo lang totdat ze klaar zijn om gematcht te worden met een adoptant”.

Minder stressvol

De ranch waar de amazone werkt heeft nu meer dan tachtig ‘probleempaarden’ staan. “Sommige van deze paarden zijn wel al eerder in contact geweest met mensen, maar liep niet altijd goed af. Waar je in Nederland een opleiding gedaan moet hebben om jezelf paardentrainer te noemen, kan in Amerika iedereen zichzelf een trainer noemen. Sommige doen het ook echt wel goed, maar meestal maken ze trauma's alleen maar erger dan ze al waren. Zodoende kwam ik in contact met de eigenaresse van een rescue hier in de buurt, zij wilde graag dat ik mijn methode probeerde op de paarden. Het duurt misschien wat langer, maar je ziet echt terug dat het een stuk minder stressvol is voor ze”.

Walter

Het verhaal van het paard wat Zoë het meeste bijgebleven is is het verhaal van Walter. “De schimmel werd twee jaar geleden op de snelweg naar Los Angeles gevonden. Hij was helemaal open geslagen en zat onder het bloed. Hij heeft twee jaar op de ranch moeten staan en niemand kon bij hem in de buurt komen. Toen ik met hem begon ben ik begonnen met het werken op twintig meter afstand. Het enige wat ik deed was observeren, dat is iets wat ik heel veel doe tijdens de trainingen. Elke keer als iets goed ging kwamen we letterlijk en figuurlijk een stapje dichterbij. Zo hebben we een hele goede band opgebouwd. De eigenaresse van de rescue had gelijk door dat we elkaar gevonden hadden en heeft hem aan me geschonken”.

Helaas moet Van Mourik op korte termijn al onverwachts afscheid nemen van Amerika. “Eigenlijk was het de bedoeling dat we tot 2022 in Amerika zouden blijven, maar door de coronasituatie moeten we in oktober al terug naar Nederland. Dit is wel leuk, maar ik had nog wel wat langer willen blijven. De kennis die ik heb opgedaan de afgelopen jaren wil ik sowieso meenemen en doorgeven in Nederland. Ik wil mensen bewustmaken dat je niet aan paarden hoeft te trekken of te slaan om iets gedaan te krijgen. We zien wel wat de toekomst verder gaat brengen”, sluit ze af.

Tekst: Isa Wessels

Bron: Hoefslag / Overname zonder bronvermelding én schriftelijke toestemming via webredactie@mediaprimair.nl is niet toegestaan.

Foto: Privébezit

- **TAGS**
- [AMERIKA](#)
- [TRAUMA](#)
- [EMIGREREN](#)
- [PAARDEN RESCUE](#)